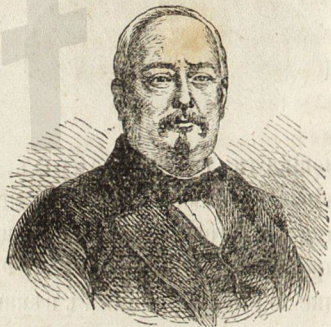

Като си урѣждаше Франция тѣй работи-тѣ, най-сетнѣ пристѣпи за организиране-то на рѣдовна войска и то введе обща длѣжностъ за всякого да бѣде солда-тинѣ отъ 20-годишна-та си възраст, поднови крѣпости-тѣ си въ Парижъ, съ една дума, захвана да мисли на политика за миръ. За да са измие срамъ-тѣ отъ 1870, почна да са мисли за прѣдатель-тѣ отъ онази годи-на, въ коя-то прѣдаде самоволно почти всичка-та свобод-но запазена французска войска; той бѣше нещастника

Маршалъ Базенъ,

врѣхъ кого-то са изливаха всички злини, укори, че не билъ вѣренъ и че билъ причина на падание-то Мецъ: на 6 Октомвр. 1873 са почна дългия процессъ въ Трианонъ подъ президенство-то на Херцога отъ Омалъ, кой-то са прострѣ чакъ до месецъ Декемвр. На 10 Декемвр. съдловище-то отсѣди едногласно «мѣжъ-тѣ отъ Мецъ» на смъртъ, а послѣ два дни са преобѣрна на 20-годишенъ затворъ, кой-то наистина са положи въ дѣйстви-е на о-въ Ст. Маргерите. Но не са забави дълго време и подиръ нѣколко мѣсеца, Базенъ прескочи стѣни-тѣ на силно укрѣпена-та скалиста Маргеритска твърди-на и водимъ отъ любезна-та си жена той побѣгна въ Белгия, а отъ тамъ отиде въ Испания.

Страшни размирици владѣяха у нещастна-та Фран-ция! Между други-тѣ на 16 Май 1874 въ Чизелхурстъ са събра едно множество 6—8000 души, кое-то про-възгласи младия Наполеоновъ синъ за пълно възра-стенъ. Най-голѣми-тѣ чинове у Франция са заемнати са-мо отъ империалисти, а въ Северна-Франция всички-тѣ